

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 2T/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815010033
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viliam Hlaváč
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7815010033.6

Rozhodnutie

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Viliam Hlaváč, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.5.2015 v trestnej veci obžalovaného K. K. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný K. K.: R.. X.X.XXXX C. J., T. D. J.,
N. Č.. XXXX/XX, D. N. D. J.,
K. XX, T.Č.. C. Ú. R. C. C.
C. J.,

je vinný,

že dňa 30.9.2014 okolo 21.20 hod. v Rožňave na ulici Šafárikovej, na verejnom priestranstve na chodníku oproti budovy Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava, pod vplyvom alkoholických nápojov, po predchádzajúcej slovnej hádke so svojou bývalou manželkou X. K. po tom, ako sa táto snažila pred ním ujsť, dobehol ju a od chrbta ju chytil za vlasy a strhol na chodník, v dôsledku čoho X. K. spadla na chodník, udrela si hlavu a utrpela pomliaždenie lebky a temennej oblasti vpravo s vnútrolebečným krvácaním medzi tvrdú plenu a mozog, prasklinu na spánkovej kosti vpravo a spodnej hlavice sánky vpravo, otras mozgu, s dobou liečenia nepresahujúcu dobu 6 týždňov, a tohto činu sa dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice I. sp. zn. 1T/33/2013 zo dňa 27.5.2013, právoplatným dňa 15.8.2013 uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov,

t e d a

· inému úmyselne ublížil na zdraví,
· dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005, v znení novely č. 1/2014, v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. e Tr. zák. č. 300/2005, v znení novely č. 1/2014 a za to ho

o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods.2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., s prihliadnutím na ustanovenie § 37 písm. h Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b Tr. zák. ho pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d Tr. zák. mu ukladá aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. mu ukladá ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, na základe ktorého zistil tento skutkový a právny stav.

Obžalovaný K. K. dňa 30.9.2014 po ukončení dobrovoľnej psychiatrickej liečby, spolu s bývalou manželkou a poškodenou X. K. v Plešivci, okr. Rožňava, aj v Rožňave, skonsumovali väčšie množstvo alkoholických nápojov. Vo večerných hodinách, v dôsledku alkoholického ovplyvnenia, došlo medzi nimi k vzájomnej hádke, po ktorej poškodená odišla od obžalovaného, ktorý išiel za ňou, dobehol ju na ulici Šafárikovej a na verejnom priestranstve, na vydláždenom chodníku ju od chrbta chytil za vlasy a strhol na zem. V dôsledku toho poškodená spadla, hlavu si narazila na chodník a utrpela zranenia opísané vo výroku rozsudku, ktoré si vyžiadali liečenie nepresahujúce dobu 6 týždňov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku. Obhajoval sa tým, že pre opilosť sa na nič nepamätá, ovšem na druhej strane skutok opísal tak, že po tom, čo poškodená od neho odišla, chcel jej zabrániť, aby sa sama netúlala a keď ju dobehol, chytil ju za plece. V dôsledku opilosti stratila rovnováhu a spadla. Vyslovil názor, že to bola len nešťastná náhoda. Rozpor vo výpovedi vysvetlil tým, že hoci mal tzv. okno, na túto časť sa pamätá. Výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní bola rozporná aj s jeho výpoveďou z prípravného konania, keď dňa 2.10.2014 priznal, že poškodenú chytil za vlasy a uviedol, že všetko sa stalo tak, ako je to opísané v uznesení o vznesení obvinenia. V ďalšej svojej výpovedi zo dňa 26.1.2015 opätovne zmenil svoju výpoveď, keď uviedol, že išiel za poškodenou, táto v dôsledku opilosti stratila rovnováhu a keď padala, chcel ju zachytiť, chcel zabrániť jej pádu a vtedy ju mohol chytiť za vlasy. Rozpor vo výpovediach z prípravného konania zo dňa 2.10.2014 vysvetlil tým, že pri tomto výsluchu potvrdil okolnosti uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, lebo s domnieval, že keď to pripustí, nebude vzatý do väzby a ďalší rozpor vo výpovedi zo dňa 26.1.2015 vysvetlil tak, že si túto verziu vymyslel, aby zo všetkého vycúval.

Svedkyňa X. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v kritický deň požila spolu s obžalovaným väčšie množstvo alkoholických nápojov. Vo večerných hodinách sa v bare pohádali, čo bol dôvod, prečo od neho odišla. Išla po chodníku, registrovala, že obžalovaný ide za ňou. Nevedela sa vyjadriť, zhodne ako vo výpovediach v prípravnom konaní, či ju obžalovaný strhol za vlasy alebo nie. Prebrala sa až v nemocnici a po troch dňoch hospitalizácie na vlastnú žiadosť nemocnicu opustila. V nasledujúci týždeň v pondelok vycestovala za prácou do zahraničia. Zranenia, ktoré utrpela, pociťovala bolestivosťou hlavy po dobu asi jedného týždňa. Svedkyňa zhodne ako vo výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že v kritický deň vo večerných hodinách, aj pred týmto incidentom s obžalovaným, si udrela hlavu pádom aj na autobusovej stanici.

Svedkovia F. Š. O. S. J. na hlavnom pojednávaní, zhodne ako vo výpovedi v prípravnom konaní potvrdili, že v kritický čas z miesta, kde sa nachádzali, registrovali hluk od budovy ubytovne. Videli dve osoby, ktoré sa hádali a vykrikovali po sebe. Žena išla vpredu a za ňou muž. Na vzdialenosť asi 20 metrov videli, ako muž ženu dobehol, zozadu ju chytil za vlasy a strhol na zem. Žena dopadla na chrbát, pričom počuli, ako jej hlava udrela o chodník.

Zranenie poškodenej X. K., opísané vo výroku rozsudku, boli objektívne preukázané na základe znaleckého posudku a výpovede znalca z odboru zdravotníctva - chirurgie K.. Z. D., ktorý vychádzal zo zdravotnej dokumentácie, obsahu spisového materiálu, ktorý okrem iného tvoria aj lekárske správy o vyšetrení poškodenej, ale aj kompletnej zdravotnej dokumentácie z minulosti.

Zhodne ako v písomne vypracovanom znaleckom posudku znalec aj na hlavnom pojednávaní opísal rozsah zistených zranení, vyjadroval sa k jednotlivým zraneniam zvlášť, alebo v skupinách zranení, a to v oblasti hlavy, vrátane otrasu mozgu. Znalec stanovil mechanizmus vzniku zranení po prudkej akcelerácii hlavy, s následným nárazom hlavy na tvrdú podložku. Následkom toho došlo u poškodenej ku krvácaniu drobných ciev žilového pôvodu a aj k následnej zlomenine. Pri takýchto zraneniach dochádza aj ku krátkodobému bezvedomiu, t.j. otrasu mozgu, aj k zlomenine kĺbového výbežku sánky, taktiež pádom hlavy na tvrdú podložku.

Ako najzávažnejšie zranenia poškodená utrpela vnútrolebečné krvácanie medzi tvrdú plenu a mozog, peritentoriálne vpravo, ináč ako subdurálny hematóm. Zranenie opísané znalcom poškodená pociťovala bolestivosťou hlavy, bola v bezvedomí, mala závrate a poruchy vedomia. Znalec zároveň stanovil, že vzhľadom na postoj poškodenej k celkovej liečbe, ktorá po troch dňoch na vlastnú žiadosť odišla z nemocnice, ovšem už pri kontrolných vyšetreniach dochádzalo k ústupu hematómu, neabsolvovala potom po odchode z nemocnice žiadne lekárske prehliadky, dokonca nastúpila do práce, zranenie, ktoré utrpela mohlo byť zhojené aj po dobu nepresahujúcu 6 týždňov.

Znalec zároveň vylúčil, že k zraneniu mohlo dôjsť vo večerných hodinách, v čase, keď bola poškodená sama a mala si udrieť hlavu na autobusovej stanici a taktiež vylúčil, že by zistené zranenia mohli mať súvis so zlomeninou jej sánky ešte z roku 2008.

Z obsahu výpovede znalca z odboru psychiatrie dňa 25.3.2015 N.. K.. X. A. vyplýva, že obžalovaný K. K. nemá žiadnu duševnú chorobu. Jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania, ako aj schopnosť svoje konanie ovládať, boli v čase spáchania skutku zmenšené len pod vplyvom požitých alkoholických nápojov. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania. Bola u neho zistená iba porucha osobnosti, t.j. odchýlka povahových vlastností. Znalec na hlavnom pojednávaní podrobným výsluchom vylúčil, že by obžalovaný trpel v čase skutku, alebo aj neskôr tzv. bipolárnou afektívnou poruchou, čo bolo aj v súlade s písomným doplnkom k znaleckému posudku. Na hlavnom pojednávaní dňa 8.4.2015, v súvislosti s osobou obžalovaného znalec uviedol, že po opätovnom preštudovaní zdravotnej dokumentácie a po zvážení všetkých okolností, po vzájomnej porade znalci dospeli k záveru, že obžalovaný pod vplyvom alkoholických nápojov má opakované poruchy správania, dopúšťa sa protiprávneho konania a preto znalci na rozdiel od písomného podaného znaleckého posudku doporučili obžalovanému uložiť ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Ďalšie dôkazy, zápisnica o ohliadke, vrátane fotodokumentácie, dokumentujú miesto spáchania skutku, ktoré bolo na chodníku v priestore pred bývalým domom služieb, kde sa nachádzali aj vypočutí svedkovia. Z tohto dôkazu je nepochybné, že svedkovia sledovali incident bez toho, že by im vo výhľade bránila nejaká prekážka. Na hlavnom pojednávaní bol pred procesnými stranami prehraný aj záznam z kamerového systému Mestskej polície Rožňava. K tomuto dôkazu je potrebné uviesť tak, ako je to konštatované aj v zápisnici o hlavnom pojednávaní, že kamerový systém nezachytáva moment incidentu a jeho priebeh, ale len okolnosti po ňom (č.l. 95) a taktiež z tohto záznamu je evidentné, že pouličné osvetlenie bolo v prevádzke a na chodník bol dobrý dohľad.

Z obsahu lekárskej správy (č.l. 87) K.. L. K., Obvodnej lekárskej poškodenej, súd zistil, že táto v súvislosti s predmetným zranením nebola u svojej zmluvnej lekárky a nebola ani práceneschopná. Zo záznamu dychovej skúšky súd zistil, že ešte vyše pol hodiny po skutku mal obžalovaný hladinu alkoholu v krvi 2,58 ‰, t.j. ťažký stupeň opilstva.

Zo spisu Okresného súdu Košice I. sp. zn. 1T/33/2013 je preukázané, že obžalovaný bol právoplatným trestným rozkazom uznaný vinným prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a Tr. zák., bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 15.8.2013.

K skutku rozsudku ustálenom súdom bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie v rozsahu potrebnom pre objektívne posúdenie, za účelom náležitého zistenia skutkového stavu, ako nevyhnutného predpokladu pre spravodlivé rozhodnutie. Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní tak, ako sú opísané v predchádzajúcej konštatačnej časti odôvodnenia rozsudku, boli vyhodnotené jednotlivo aj v súhrne a súd vychádzal z týchto úvah.

Na základe vykonaných dôkazov a po ich vyhodnotení súd nemal žiadne pochybnosti, že sa skutok stal a že to bol práve obžalovaný K. K., ktorý sa ho dopustil. Dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo zamerané okrem iných aj na zavinenie obžalovaného.

Ako je v predchádzajúcej časti odôvodnenia rozsudku konštatované, obžalovaný na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel. Obhajoval sa tým, že poškodená po hádke s ním od neho odchádzala, aby jej zabránil túlaniu sa v nočných hodinách po meste po tom, čo ju dobehol, ju chcel zastaviť, zozadu ju chytil za plece a pretože bola opitá, stratila rovnováhu a spadla. Táto výpoveď obžalovaného je rozporná s jeho výpoveďou zo dňa 20.10.2014, keď bol prvýkrát vypočutý po vznesení obvinenia a kde sa priznal k skutku. Na jeho ďalšie rozporné výpovede z prípravného konania súd poukázal v predchádzajúcej časti odôvodnenia rozsudku a preto nie je potrebné to opakovať.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval preto súd obhajobu obžalovaného, ktorú predniesol na hlavnom pojednávaní, za účelovú, v snahe zmierniť, alebo vyhnúť sa možnému trestnému postihu. K tomuto záveru súd dospel aj na základe objektívnych dôkazov, a to výpovedí svedkov F. Š.J., S. J., ktorí ako nezaujatí a nestranní vypovedali zhodne a ich výpovede v podstate korešpondujú aj s výpoveďou obžalovaného zo dňa 2.10.2014 a v podstate okrem iných dôkazov, aj toto boli okolnosti, na podklade ktorých bol skutok ustálený. Vo veci je potrebné uviesť, že z výpovedí poškodenej z prípravného konania a hlavného pojednávania nebolo možné vychádzať, pretože v dôsledku zranení, ktoré utrpela sa na priebeh skutku nepamätá. Súd zároveň vychádzal aj z objektívnych znaleckých posudkov znalcov psychiatrov o trestnej zodpovednosti obžalovaného a čo sa týka zranení, dĺžke liečenia, obmedzeného obvyklého spôsobu života, mechanizmu vzniku zranení na základe znaleckého posudku a výpovede znalca z odboru chirurgie.

Po právnej stránke súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. e Tr. zák..

Obžalovaný K. K. po hádke so svojou bývalou manželkou, keď obaja boli pod vplyvom alkoholu a po tom, ako sa poškodená X. K. snažila pred ním újsť, ju dobehol na verejnom priestranstve, od chrbta ju chytil za vlasy a strhol na zem, táto spadla dozadu a udrela si hlavu a utrpela zranenia opísané vo výrokovej časti rozsudku. Vzhľadom na fyzické schopnosti obžalovaného a vedomý si tej skutočnosti, že poškodená je pod vplyvom alkoholu a jej fyzické predpoklady ako substílny ženy, na konanie postačovala aj mierna intenzita, jej úmyselne, a to v priamom úmysle podľa § 15 písm. a Tr. zák. chcel a jej aj spôsobil ublíženie na zdraví. Objektom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. je ľudské zdravie a objektom prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. je ochrana pokojného občianskeho spoluzitia proti útokom narušujúcim verejný poriadok, a to fyzickým napádaním inej osoby. Bola splnená aj objektívna stránka skutku, v súvislosti s konaním obžalovaného, vzniklým následkom a ich vzájomným príčinným vzťahom.

V súvislosti s právnou kvalifikáciou skutku okresný prokurátor podal obžalobu s kvalifikáciou prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a súd po vyhodnotení dôkazov v konečnom dôsledku uznal vinu prečinom ublíženia na zdraví len podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.. V celkovom kontexte je potrebné uviesť, že okresný prokurátor na hlavnom pojednávaní dňa 25.3.2015 po prednesení obžaloby modifikoval právnou kvalifikáciu ublíženia na zdraví s tým, že navrhol vypustiť ods. 2 písm. a § 156 Tr. zák., vychádzajúc z ustanovenia § 127 ods. 4 Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c Tr. zák., keď za blízku osobu sa nepovažuje bývalá manželka v súvislosti s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 a konajúci súd si tieto závery osvojil a právnou kvalifikáciu ods. 2 písm. a) § 156 Tr. zák. bez ďalšieho vypustil. Dôsledne sa zaoberal aj právnou kvalifikáciou ods. 3 písm. c) § 156 Tr. zák., t.j. v súvislosti so vznikom následku ťažkej ujmy na zdraví. Ustanovenie § 123 Tr. zák. charakterizuje ujmu na zdraví, pojem ublíženia na zdraví a ťažkú ujmu na zdraví. Tak, ako je to ustálené v súdnej praxi, pri kvalifikácii ujmy na zdraví, zvlášť ťažkej ujmy na zdraví, treba vychádzať z viacerých kritérií, ktoré sú rozhodné a určujú charakter zranení. Nie je možné vychádzať iba z celkovej, lekárom alebo znalcom vymedzenej dĺžky predpokladanej liečby. Podľa názoru súdu je potrebné vychádzať osobitne z každého konkrétneho prípadu. Je nesporné, že poškodená Ingrid Majdaničová utrpela zranenia, ktoré si objektívne vyžiadali lekárske ošetrovanie, ale aj liečenie. Je možné vyvodiť záver aj o tom, že liečenie si vyžiadalo nie krátky čas, t.j. viac ako sedem dní. Bolo preukázané aj to, ako sama poškodená počítavala

zranenia, a to po dobu asi jedného týždňa. Po prvotných ošetreniach, ale aj kontrolných, v čase, keď ešte bola ústavne hospitalizovaná, na vlastnú zodpovednosť opustila nemocnicu a dokonca v nasledujúci týždeň po zranení vycestovala do zahraničia za prácou. Za takto zistenej dôkaznej situácie nie je možné vychádzať z obsahu písomného znaleckého posudku, kde znalec stanovil dobu liečenia viac ako 42 dní, ale z obsahu výpovede znalca, ktorý po zhodnotení všetkých okolností stanovil, hlavne vzhľadom na postoj poškodenej, na to, ako sa podrobovala liečbe, jej vyjadrenie, že po týždni nemala žiadne problémy, nebola na žiadnom kontrolnom vyšetrení, stanovil celkovú dobu liečby nepresahujúcu šesť týždňov. Nebolo možné vychádzať iba z výpovedí poškodenej, po akú dobu subjektívne pociťovala zranenia, ale na základe celého komplexu zistených zranení a ich závažnosti si rozhodne liečenie vyžiadalo dobu presahujúcu viac ako 7 dní. Na základe týchto skutočností súd vypustil aj kvalifikáciu ods. 3 písm. e § 156 Tr. zák. a kvalifikoval konanie obžalovaného len ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., v súbehu aj s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. e Tr. zák., pretože obžalovaný na mieste prístupnom verejnosti fyzicky napadol poškodenú, napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdený.

Konanie obžalovaného je nebezpečné pre spoločnosť, keď porušil jej dôležitý záujem na ochrane zdravia iného človeka a nerušeného občianskeho spolunažívania.

Hodnotenie spravodlivosti je vždy preskúmateľné a zahŕňa spravodlivé preskúmanie trestnej veci obžalovaného, vrátane spravodlivého rozhodnutia o uložení druhu a výmery trestu.

Súd prihliadol pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie a pohnútku.

Obžalovaný K. K. je v mieste bydliska hodnotený všeobecne. Z výpisov ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že bol opakovane postihnutý za priestupky. Aj z odpisu registra trestov a obsahu prečítaných trestných spisov o jeho predchádzajúcom odsúdení súd zistil, že bol opakovane súdne trestaný, zvlášť pre násilnú trestnú činnosť páchanú pod vplyvom alkoholu. Práve v alkoholickom ovplyvnení sa u neho prejavuje odchýlka povahových vlastností, má opakované poruchy správania a dopúšťa sa protiprávneho konania.

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice I. zo dňa 27.5.2013 sp. zn. 1T/33/2013 bol právoplatne odsúdený pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon trestu mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a tak súdený skutok spáchal v lehote podmienenečného odsúdenia. Na základe tohto odsúdenia súd zhodne ako v obžalobe stanovil aj právnu kvalifikáciu.

Okresným súdom Košice II. sp. zn. 4T/81/2010 zo dňa 16.10.2013 bol aj v spojení s opravujúcim uznesením tohto súdu zo dňa 9.9.2013 právoplatne odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. b Tr. zák. a bol mu okrem iných uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd týmto rozsudkom zároveň zrušil výroky o trestoch v jeho predchádzajúcich troch trestných veciach. Aj v tomto prípade bola poškodenou X. K., v tom čase v postavení jeho manželky. Po započítaní väzby bol z výkonu tohto trestu prepustený dňa 26.11.2013.

Posledne bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 4T/102/2013 zo dňa 18.11.2013 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b Tr. zák.. Po uznaní viny súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na trest uložený mu vo veci Okresného súdu Košice II. sp. zn. 4T/81/2010 zo dňa 16.10.2013. Aj v tomto prípade bola poškodenou v tom čase jeho bývalá manželka.

Hodnotiac všetky tieto skutočnosti súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný napriek jeho predchádzajúcim odsúdeniam a aj k nepodmienečným trestom odňatia slobody opakovane pácha druhove zhodnú trestnú činnosť, jeho doterajšie tresty svoj účel nespĺnili a preto mu súd uložil v tomto prípade taký druh trestu, ktorý bude spojený bezprostredne s výkonom.

Podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., aj s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., s prihliadnutím na zistenú jednu prítiažujúcu okolnosť, že spáchal viac trestných činov a pri zvýšení dolnej

hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby, pretože prevažuje pomer priťažujúcich okolností, mu uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov nepodmienečne, pretože bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný skutok pod vplyvom alkoholu a vzhľadom na závery znalca na hlavnom pojednávaní, mu súd uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. mu uložil aj ochranný dohľad na dobu I (jedného) roka, pretože bol už v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takéto trestný čin.

V zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák. obžalovaný Miroslav Majdanič po prepustení z výkonu trestu bude povinný:

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť v určených lehotách,
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedené v rozhodnutí súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.